

Шумо бояд аз нав таваллуд шавед

Юҳанно 3:7

Суханони Худо

«Ба ростӣ, ба ростӣ ба ту мегӯям: агар кас аз нав таваллуд нашавад, Малакути Худоро дида наметавонад». *Юҳанно 3:3* «Он ки аз ҷисм таваллуд мешавад, ҷисм аст; ва он ки аз Рӯҳ таваллуд мешавад, рӯҳ аст». *Юҳанно 3:6* «Шумо бояд аз нав таваллуд шавед». *Юҳанно 3:7*

Чаро

«Ҳамаи мо мисли гӯсфандон гумроҳ шудаем; ҳар яке ба роҳи худ рафтаем». *Ишайё 53:6* «Роҳе ҳаст, ки ба назари одам рост менамояд, аммо охири он роҳҳои марг аст». *Масалҳо 14:12* «Зеро ҳама гуноҳ кардаанд ва аз ҷалоли Худо маҳрум шудаанд». *Румиён 3:23* «Ҳеч одил нест, як нафар ҳам нест». *Румиён 3:10* «Касе ки гуноҳ мекунад, аз иблис аст; зеро иблис аз ибтидо гуноҳ мекунад». *1Юҳанно 3:8* «Ҳоло (Худо) ба ҳамаи одамон дар ҳама ҷо амр медиҳад, ки тавба кунанд». *Аъмол 17:30* «Аз Ё битарсед, ки баъд аз куштан қудрати ба дӯзах андохтанро дорад; бале, ба шумо мегӯям, ки аз Ё битарсед». *Луқо 12:5* «Зеро музди гуноҳ мамот аст; аммо бахшоиши Худо ҳаёти ҷовидонӣ ба воситаи Исои Масеҳи Худованди мост». *Румиён 6:23* «Дилҳои худро устувор гардонед, зеро омадани Худованд наздик аст». *Яъқуб 5:8*

Чӣ хел

“«Зеро Худо ҷаҳонро ҷунон дӯст дошт, ки Писари ягонаи Худо (Исоро) дод, то ҳар кӣ ба Ё имон

оварад, нобуд нашавад, балки ҳаёти ҷовидонӣ дошта бошад». *Юҳанно 3:16* «Зеро Ёро, ки гунохро намедонист, барои мо гуноҳ сохт, то ки мо дар Ё адолати Худо шавем». *2Қўринтиён 5:21* «Худо муҳаббати Худро нисбат ба мо бо он исбот мекунад, ки ҳангоме ки мо ҳанӯз гунаҳкор будем, Масеҳ барои мо мурд». *Румиён 5:8* «Ё моро дӯст дошт ва моро аз гуноҳҳои мо бо хуни Худ шуста бурд». *Ваҳй 1:5* «Ба ҳамаи онҳое ки Ёро қабул карданд, қудрат дод, ки фарзандони Худо шаванд». *Юҳанно 1:2* «Ҳар кӣ Писарро дорад, ҳаёт дорад; ва ҳар кӣ Писари Худоро надорад, ҳаёт надорад». *1Юҳанно 5:12* «Ҳеҷ кас назди Падар намеояд, магар ин ки ба василаи Ман». *Юҳанно 14:6* «Инак, ман дар назди дар истода, тақ-тақ мекунам: агар касе овози Маро бишнавад ва дарро кушояд, Ман ба назди ӯ меоям ва бо ӯ хӯроки шом меҳӯрам ва ӯ бо ман». *Ваҳй 3:20* «Ҳар кӣ ба Ман имон оварад, агар мурда бошад ҳам, зинда хоҳад шуд». *Юҳанно 11:25* «Агар ту бо дили худ имон оварӣ, ки Худо Ёро аз мурдагон эҳё кардааст, наҷот хоҳӣ ёфт». *Румиён 10:9* «Зеро ҳар кӣ исми Худовандро (Исоро) бихонад, наҷот хоҳад ёфт». *Румиён 10:13* «Ҳар кӣ имон оварад ва таъмид гирад, наҷот хоҳад ёфт; аммо ҳар кӣ имон наоварад, маҳкум хоҳад шуд». *Марқус 16:16* «Инак, ҳоло рӯзи наҷот аст». *2Қўринтиён 6:2* «Имрӯз худро интиҳоб кунед, ки ба кӣ хизмат хоҳед кард». *Еҳушаъ 24:15* «Агар шумо дар каломи Ман бимонед, пас шумо шогирдони ҳақиқии ман ҳастед; ва шумо ростиро хоҳед шинохт ва ростӣ шуморо озод хоҳад кард». *Юҳанно 8:31,32*

Аз нав таваллуд шудан чист?

«Ў шуморо бо Рӯҳулқудс ва бо оташ таъмид хоҳад дод». *Матто 3:11* «Ў ба шумо Таслимкунандаи дигаре ато хоҳад кард, то ки то абад бо шумо бимонад; Рӯҳи ҳақиқат». *Юҳанно 14:16,17* «Ў моро бо шустани эҳё ва навсозии Рӯҳулқудс начот дод». *Титус 3:5* «Ҳар кӣ аз Худо таваллуд ёфтааст, гуноҳ намекунад, зеро тухми ӯ дар вай боқӣ мемонад; ва ӯ гуноҳ карда наметавонад, зеро ки аз Худо таваллуд шудааст». *Июҳанно 3:9* «Пас, агар касе дар Масеҳ бошад, махлуқи нав аст; чизҳои қадима гузаштаанд». *2Кўринтиён 5:17* «Аз нав таваллуд шудаед, на аз тухми фанӣ, балки аз тухми бефанӣ, ба василаи каломи Худо, ки зинда аст ва то абад боқӣ мемонад.» *1Петрус 1:23* «Шумо шуста шудаед, тақдис ёфтаед, ба исми Худованд Исо ва ба Рӯҳи Худои мо сафед шудаед.» *1Кўринтиён 6:11* «Хушо касоне ки гуноҳхояшон бахшида ва гуноҳхояшон пӯшида шудааст». *Румиён 4:7* «Худованд Худои худро чӯё шав, агар Ўро бо тамоми дили худ ва бо тамоми ҷони худ чӯӣ, Ўро хоҳӣ ёфт». *Такрори Шариат 4:29*

Худованд чунин мегӯяд:

«Чаро Маро «Худовандо, Худовандо» мегӯед, вале он чиро ки Ман мегӯям, иҷро намекунед?» *Луқа 6:46*

«Ман (Исо) нури ҷаҳон ҳастам; ҳар кӣ Маро пайравӣ кунад, дар торикӣ роҳ нахоҳад рафт, балки нури ҳаётро хоҳад дошт» *Юҳанно 8:12*

«Дини пок ва беайб дар ҳузури Худо ва Падар ин аст, ки یتимон ва бевазанонро дар андӯҳи онҳо нигоҳубин кунем ва худро аз олам пок нигоҳдорем» *Яъқуб 1:27*.

«Соате мерасад ва аллакай расидааст, ки ибодаткунандагони ҳақиқӣ Падарро бо рӯҳ ва ростӣ ибодат хоҳанд кард, зеро Падар чунин ибодаткунандагонро меҷӯяд». *Юҳанно 4:23* (На бо дурӯғҳои динӣ.) «Агар касе Рӯҳи Масеҳро надошта бошад, ӯ аз онӣ ӯ нест». *Румиён 8:9*

«Чаро шумо низ аз рӯи худатон он чиро, ки дуруст аст, доварӣ намекунед?» «Аз рӯи намуди зоҳирӣ доварӣ накунед, балки аз рӯи адолат доварӣ кунед». *Луқа 12:57, Юҳанно 7:24*

«Худо дар ҷисм зоҳир шуд». *1Тимотиос 3:16* (Исо, ки бо хуни худ дар салиб ҳамаи гуноҳҳои моро бахшид.) «Эммануил,... Худо бо мост». *Матто 1:23, Қўлассиён 1:14,15*

«Одамизод на танҳо бо нон зиндагӣ мекунад, балки бо ҳар калимае ки аз даҳони Худо мебарояд» (*Матто 4:4*). (Китоби Мукаддас)

«Ба шумо мегӯям, ки одамон барои ҳар сухани ботиле, ки мегӯянд, дар рӯзи қиёмат ҷавоб хоҳанд дод.» *Матто 12:36*

«Ҳар кӣ аҳкоми Маро дорад ва онҳоро риоят кунад, вай касест, ки Маро дӯст медорад; ва ҳар кӣ Маро дӯст дорад, Падари Ман ўро дӯст хоҳад дошт, ва Ман ўро дӯст хоҳам дошт ва Ҳудро ба вай зоҳир хоҳам кард» (*Юҳанно 14:21*).

«Лекин барои онҳое ки часур ҳастанд ва ба ҳақиқат итоат намеkunанд, балки ба ноҳақӣ итоат мекунанд, ҳашм ва ғазаб аст» (*Рӯмиён 2:8*).

«Худованд Худо одамро аз хоки замин сохт ва ба бинии ӯ нафаси ҳаёт дамид; ва одам ҷони зинда шуд». *Ҳастӣ 2:7* (Худо дар рӯзи шашуми 24-соат офарид. Замин тақрибан 6000 сол аст.) Одамон дурӯғ меофаранд.

«Ҳар зане ки сари луч дуо гӯяд ё нубувват кунад, сари худро шарманда мекунад». *1Қўринтиён 11:5* (Бо рӯймол фурутанӣ кунед.) «Зеро исён мисли гуноҳи ҷодугарӣ аст». *1Подшоҳон 15:23*

«Бигзор занони шумо дар калисоҳо хомӯш бошанд, зеро ба онҳо иҷозат дода нашудааст, ки сухан гӯянд; балки ба онҳо фармон дода шудааст, ки итоат кунанд, чунон ки шариат низ мегӯяд» (*1Қўринтиён 14:34*).

«Рӯзи шанберо дар хотир нигоҳ доред, то онро муқаддас нигоҳ доред.» (Аҳкоми 4), Хуруҷ 20:8 (Рӯзи Худованд, қор қардан, хариду фурӯш ё варзиш манъ аст) *Наҳемиё 13: 15,16, 2Тимотийос 3: 4: 5*

«Масеҳҳои қозиб ва пайғамбарони қозиб бархоста, аломот ва мӯъҷизаҳо нишон медиҳанд, то ки, агар имкон бошад, ҳатто интиҳобшудагонро низ фиреб диҳанд» (*Марқус 13:22*).

«Ба шумо мегӯям: ҳар кӣ ба зане бо чашми шаҳватомез нигоҳ кунад, дар дили худ бо вай зино қарда бошад» (*Матто 5:28*).

«Агар мард бо одамизод ҳамхоба шавад, чунон ки бо зан ҳамхоба мешавад, ҳардуи онҳо қори зишт қардаанд; онҳо ҳатман қушта хоҳанд шуд». *Левӣ 20:13* «Бадқорон ба дӯзах табдил дода мешаванд, ва ҳамаи халқҳои, ки Худоро фаромӯш мекунанд». *Забур 9:17*

«Ҳар кӣ зани худро талоқ дода, дигарро ба занӣ ғирад, бар зидди вай зино қарда бошад. Ва агар зане аз шавҳари худ талоқ дода, ба зани дигаре бирасад, зино қарда бошад». *Марқус 10:11,12*

«Зан набояд либоси мардро пӯшад ва мард набояд либоси занро пӯшад, зеро ҳар касе ки чунин мекунад, дар назари Худованд Худои ту зишт аст» (*Тақрори Шариат 22:5*). (Доманҳои занона, дароз ва пурра, танг нестанд, то қасро ба васваса андозад ва пошнабаланд барои ҳаракати зебо. Мардон

шим мепӯшанд.) *1Тимотиюс 2:9, Ишаъё 3:16, 4:1, Сафанё 1:8*

«Се нафар дар осмон шаҳодат медиҳанд: Падар, Калом (Исо) ва Рӯҳулқудс: ва ин се нафар як ҳастанд.» *Июҳанно 5:7* (Шоҳидон, мормонҳо ва мусалмонон, ки ҳама зиддимасеҳанд, инро ва ҳамаи Китоби Муқаддаси қалбакиро инкор мекунанд, онро тарк мекунанд ва камбудихо, зиддиятҳо ва дурӯғҳоро доранд.)

«Ҳар кӣ ба исми Худованд куфр гӯяд, ҳатман кушта мешавад...» *Левӣ 24:16* «Ва ҳар кӣ одамро мекушад, ҳатман кушта мешавад.» *Левӣ 24:17*

«Ту накушӣ». *Хуруҷ 20:13* Амри шашум (Занон кӯдакони худро бо миллионҳо мекушанд, клиникаҳо онҳоро мекуштанд, девҳо шод мешаванд.) Тавба кунед «Бо Худо ошті шавед» *2 Қўринтиён 5:20*

«Хонаи Ман хонаи дуо номида хоҳад шуд; аммо шумо (қаллобони динӣ) онро ба лонаи дуздон табдил додаед» (*Матто 21:13*).

«Дар бадани худ ягон буриш накунед... ва ҳеҷ гуна аломате бар худ нанависед: Худованд чунин мегӯяд» (Татуировка накунед.) *Левит 19:28*

«Дар зери осмон ба одамон номи дигаре дода нашудааст, ки мо бояд наҷот ёбем.» *Аъмол 4:12* (ИСО Масеҳ аст, на Марям ё Муҳаммад.)

«Ту набояд пеш аз Ман худоёни дигаре (ё олиҳа) дорӣ.» *Хуруҷ 20:3* Фармони 1 (Калисои католикӣ Марямро парастӣш мекунад, ин нафрати зиддимасеҳ аст)

«Худованд Худои ҳудро ибодат намо ва танҳо Ӯро ибодат намо». *Луқо 4:8* (На Марям, Буддо, Муҳаммад, Папахо ва авлиёҳо). «Мабодо ҳудро фосид гардонед ва барои худ ҳайкали кандакорӣ, ба монанди ҳар гуна ҳайкал, ба монанди мард ё зан насозед». *Такрори Шариат 4:16*

«Барои худ ҳеҷ гуна ҳайкали кандакорӣ (ҳайкали кандакорӣ) насозед.. Ба онҳо сачда накунад ва ба онҳо хизмат накунад...» *Хуруҷ 20:4,5* (Ин амри дуҷум аз ҳама таълимоти католикӣ берун мондааст ва 10-ум ба 9 ва 10 тақсим шудааст, то ин холигиро пур кунад.)

«Зеро як Худо ва як миёнарав байни Худо ва одамон вучуд дорад, ки Исои Масеҳи одамай аст» (*1Тимотиюс 2:5*) (На Марям, Буддо, Муҳаммад ва на авлиё).

«Ҳангоми дуо гуфтан, мисли бутпарастон тақрорҳои беҳуда накунад, зеро онҳо фикр

мекунанд, ки барои суҳанони зиёдашон дуои онҳо шунида мешавад» (*Матто 6:7*).

«Барои одамон як бор мурдан муқарар шудааст, аммо баъд аз он доварӣ мешавад». (Қойе байни Биҳишт ё Дӯзах вучуд надорад. Худо ҳеҷ гоҳ фикри худро дигар намекунад.) *Ибриён 9:27*

«Ҳеҷ касро бар замин Падари худ нахонед, зеро Падари шумо якест, ки дар осмон аст» (*Матто 23:9*) (Ҳеҷ яке аз қўҳинони шайтон нест.)

«Эҳтиёт бошед, ки касе шуморо фиреб надихад. Зеро бисёриҳо бо номи Ман омада, мегўянд: «Ман Масеҳ ҳастам» ва бисёриҳоро фиреб медиҳанд» (*Матто 24:4,5*). (Қўҳинони католиқӣ Масеҳи дигар таъин шудаанд.)

«Мо як Сарқўҳини бузурге дорем, ки Исо... Писари Худост». «Зеро ки Ё то абад боқӣ мемонад, қўҳинии тағйирнопазир дорад». *Ибриён 4:14,7:24* (Фиреб нахўред, қўҳини дигар аз они Шайтон аст.)

«Ҳар қӣ дар байни шумо бузург бошад, бояд хизматгори шумо бошад; ва ҳар қӣ дар байни шумо бузург бошад, бояд хизматгори шумо бошад» (*Матто 20:26, 27*). (Папа худро қўҳими замин, Подшоҳи подшоҳон ва Сарвари лордҳо [унвонҳои

Худо], мисли Шайтон, Антимасех, эълон мекунад.)
Луқо 4:5-8, Ваҳй 19:16

«Аммо онҳо беҳуда Маро парастид мекунад, зеро таълимотро аҳкоми инсонӣ таълим медиҳанд» (*Марқус 7:7*). (Католикҳо, Шоҳидон, Мормонҳо, Буддоиён, Мусулмонон)

«Аз китобдонон (пешвоёни динӣ) эҳтиёт шавед, ки меҳоханд либосҳои дароз пӯшида раванд ва дар бозорҳо табрикот гиранд (Падар) ва дар курсиҳои баландтарин дар ибодатхонаҳо (қалисоҳо) ва дар зиёфатҳо ҷойҳои аввалро ишғол кунанд; онҳо хонаҳои бевазанонро фуру мебаранд ва барои намоиш дуоҳои тӯлонӣ мекунад; онҳо лаънати аз ин ҳам бештар хоҳанд гирифт» (*Луқо 20:46,47*).

«Фарзандон ҳезум ҷамъ мекунад ва падарон оташ меафрӯзанд ва занон (роҳибаҳо) ҳамиро ба зону мезаданд, то барои маликаи осмон кулчаҳо (Эвхаристияҳо) тайёр кунанд ва барои худоёни дигар қурбониҳои нӯшокӣ рехта, маро ба ҳашм оваранд» (*Ирмиё 7:18*). (Қалисои католикӣ Марямро парастид мекунад ва ўро маликаи осмон меномад. Ин як зиддимасех ва зишт аст) *Ирмиё 44:17-23*

«Зеро ки Масех низ як бор барои гуноҳҳо уқубат қашидааст, ва одил барои золимон». *1Пётрус 3:18*
«Бо иродаи мо мо ба воситаи қурбонии ҷисми Исои Масех як бор барои ҳамеша тақдир ёфтаем». *Ибриён 10:10* (Дар ҳар як ибодат қохини католикӣ

иддао мекунад, ки Исоро дар қурбонгоҳи худ қурбонӣ мекунад ва нонро ба бадани ӯ ва шаробро ба хуни ӯ табдил медиҳад. Онҳо бо таълим додани мардум Исоро фурӯ мебаранд. Ин ҷодугарӣ ва зиштӣ аст.)

«Қасам ба ҳаёти Ман, мегӯяд Худованд, ки ҳар зонуе назди Ман (Исо) ҳам хоҳад шуд ва ҳар забон ба Худо иқрор хоҳад шуд» (*Румиён 14:11*) (На Марям, на Муҳаммад ва на Буддо)

«Аз ин рӯ, Ӯ (Исо) метавонад онҳоро то ба охир, ки ба василаи Ӯ назди Худо меоянд, начот диҳад, зеро Ӯ ҳамеша зинда аст, то ки барои онҳо шафоат кунад» (*Ибриён 7:25*).

«Шимъӯни Петрус ҷавоб дод ва гуфт (ба Исо), «Ту Масех, Писари Худои Зинда ҳастӣ». «Ва Ман (Исо) ба ту мегӯям, ки ту Петрус ҳастӣ ва бар ин санг (Худи Масех, Худои ягона Начотдиҳанда) Ман Калисои Худро бино хоҳам кард». *Матто 16:16,18* «Зеро кист Худо ҷуз Худованд? Ё кист кӯҳпора, ғайр аз Худои мо?» *Забури 18:31* (На Папаи зиддимасех)

«Вақте ки рӯзҳои покшавии вай (Марям) мувофиқи шариати Мусо ба анҷом расиданд, онҳо Исоро ба Ерусалим оварданд, то ки ӯро ба Худованд пешкаш кунанд» «Ва мувофиқи он чи дар шариати Худованд гуфта шудааст, қурбонӣ кунанд: ду мусича ё ду ҷўча кабӯтар». «Яке барои қурбонии сўхтании Марям ва дигаре барои

курбонии гуноҳи Марям».”*Luke 2:22,24 Leviticus 12:8*
(Дурӯғи ҳомиладории беайб мегӯяд, ки Марям аз гуноҳи асли озод буд)

«Назди Ман (ИСО) оед (на Марям, Папахо, Коҳинон, Муҳаммад, Дин) ҳамаи заҳматкашон ва гаронборон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам бахшид». *Матто 11:28*

«Ман (ИСО) дар ҳастам (на Марям, на Муҳаммад, на Дин): агар касе ба василаи ман дохил шавад, наҷот хоҳад ёфт...» «Дузд (Папахо, коҳинон, Муҳаммад) намеояд, балки барои дуздидан, куштан ва нобуд кардан: Ман омадам, то онҳо ҳаёт дошта бошанд ва онро фаровон дошта бошанд.» *Юҳанно 10:9,10*

«Тарсон, беимон ва нафратовар (хамчинсгароён, нашъамандон, майзадагон, занонабозон, таҷовузгарони кӯдакон, таҷовузгарон, зинокорон, фоҳишагон, дуздон, *Ғалотиён 5:19-21, 1 Қўринтиён 6:9,10*), ва қотилон, фоҳишагон, ҷодугарон ва бутпарастон (ҳамаи онҳое, ки дар назди ҳайкалҳо сачда мекунанд. *Хуруҷ 20:4,5*) ва ҲАМАИ ДУРУҒГҶҲН насибашон дар қўле хоҳанд буд, ки бо оташ ва кибрит месўзад». *Ваҳй 21:8*

«Ҳар кӣ аз ростӣ бошад, ба овози Ман гӯш медиҳад». *Юҳанно 18:37* «Ва шумо ростиро хоҳед шинохт ва ростӣ шуморо озод хоҳад кард». «Пас,

агар Писар шуморо озод кунад, шумо дар ҳақиқат озод хоҳед буд». *Юҳанно 8:32,36*

«Ман занро (ИМПЕРИЯИ ДИНИИ ШАЙТОН) аз хуни муқаддасон ва аз хуни шаҳидони Исо маст дидам» *Ваҳй 17:6* «БОБИЛИ БУЗУРГ, МОДАРИ ФОҲИШАҲО ВА ҚОРҲОИ ЗАМИН». *Ваҳй 17:5* (КАЛИСОИ КАТОЛИКӢ миллионҳо масеҳиёни ҳақиқӣ ва яҳудиёни ба Китоби Муқаддас эътиқоддоштаро дар саросари ҷаҳон дар оташ сӯзонд, онҳоро то ба охир азоб дод, онҳоро таъқиб кард ва кушт ва ТАҒӢИР НАБУДААСТ, бадиин динии зиддимасеҳ.)

«Ӯ (Худо) дар ҷаҳон буд ва ҷаҳон аз ҷониби Ӯ офарида шудааст, ва ҷаҳон Ӯро нашинохт». «Агар шумо бовар накунад, ки Ман Ӯ ҳастам (Худои Начотдиҳандаи шумо), шумо дар гуноҳҳои худ хоҳед мурд». *Юҳанно 1:10, 8:24* «Оё шумо фикр мекунад, ки Ман омадам, то сулҳ бар замин биёрам? Ба шумо меғоям, не; балки тафриқа:» *Луқа 12:51*

«Инак, рӯзи Худованд фаро мерасад, ки бераҳм ва бо ғашм ва ғашаби шадид аст, то заминро хароб кунад ва гунаҳкорони онро аз он небуд кунад». «Ва Ман ҷаҳонро барои бадӣ ва шариронро барои гуноҳашон ҷазо хоҳам дод». *Ишаъё 13:9,11*

«Ман оташе бар Мачуч (Русия) ва ба онҳое ки дар ҷазираҳо бепарво (Амрико) зиндагӣ мекунанд,

хохам фиристод ва онҳо хоханд донист, ки Ман Худованд ҳастам» (*Ҳизқиел 39:6*).

«Чунон ки Худо Садӯм ва Амӯро ва шаҳрҳои ҳамсояи онҳоро хароб кард, мегӯяд Худованд; ончунон касе дар он ҷо (Амрико) нахоҳад монд ва писари одам дар он ҷо нахоҳад монд». *Ирмие 50:40* «Чӣ гуна болғаи тамоми замин пора-пора ва шикаста шудааст! Бобил чӣ гуна дар байни халқҳо хароб шудааст!» *Ирмие 50:23* «Вой бар ҳоли касе ки бо Офаридгори худ мубориза мебарад!» *Ишайа 45:9*

«Ба Худо наздик шавед, ва Ё ба шумо наздик хоҳад шуд. Дастҳои худро бишӯед, эй гунаҳкорон; ва дилҳои худро пок кунед, эй дудилагон». *Яъқуб 4:7,8*

«Ҳар касе ки ба ҳайвони ваҳшӣ ва пайкари он сачда кунад ва тамғаи Ёро бар пешони худ ё бар дасташ қабул кунад, аз шароби хашми Худо хоҳад нӯшид» (*Ваҳӣ 14:9,10*).

«Зеро ба одам чӣ фоида дорад, ки агар вай тамоми ҷаҳонро ба даст орад ва ҷони худро аз даст диҳад? Ё одамизод дар ивази ҷони худ чӣ фидияе медиҳад?» (*Марқус 8:36,37*)

Тавба кунед, бовар кунед, ба Худо итоат кунед, таъмид гиред, Каломи Худо, Китоби Муқаддасро хонед, аз Аҳди Ҷадид оғоз кунед. Барои воҳӯрӣ бо Худои худ омода шавед!

Ба вебсайти Худо равед: **BornAgain4u.net**